

Duvarın Öbür Yüzü

– Orhun Basat · 19 Mayıs 2024

1

Gözümü açınca sindiğim koku
Kalem uçlarında sürdüğüm iz
Hücrelerimde özenle sakladığım giz
Yeryüzü gökyüzü şu ırmak bu deniz
Hepsi sizin renginiz
Dün gece içtiğim meyhanede
Kendime biçtiğim kefendiniz

(eski bir anıda kucakladım sizi, ay ışığı kadar hafıftınız. ilk öpüşmelerimiz geldi aklıma, bir sarmaşık olmak istemiştım bedeninizde, kökü en mahrem yerinizde.. ve öyle kalmak.. öyle, hiç kımıldamadan, öyle kalmak.. ki kuşlar yuvalanabilmeliydi saçlarınıza, ırmaklar karışmalıydı yeşil bakışlarınıza, kokunuzda tüm çiçekler açmalıydı, hiç solmayan bahar kalabilmeliydik.. varsın soğusundu içtiğimiz çaylar, varsın yaksındı kül tablasından düşen sigara masayı, dünyayı.. bırakmamalıydık ellerimizi.. dua etmek için bile.. başka ne isteyebilirdik ki..)

2

Atlattım ilk ölümleri / gidişinizden kalan
Son – ölüm – yokuşun dibinde
Bu yüzden giderek hızlanıyor hayat
Takılıp kendime / size düştüğümde

(siz bana aldırmayın.. korkularınız var biliyorum.. çünkü hiç bu kadar sevilmediniz; haklısınız, ürkütür bu sizi; alışkın değilsiniz, üstelik çok yalnızsınız .. sığamadım yüreğinize, size sunulan sevgileri; rujunuz, rimeliniz gibi çantanızda taşıyıştınız hep, bu yüzden daralmıştı yüreğiniz.. zor iştir bir yüreği büyötmek .. vazgeçin; değmez, değmem.. ama siz; sevgi nedir öğrenmelisiniz.. birini olmasa bile bir şeyleri sevmelisiniz, vazgeçin yalnızca kendinizi sevmekten.. kendinizi, benim kadar sevemezsiniz)

3

Ne zaman ayna tutsam içime
Uzak bir kadına göç eder şiir
Yel değer günöme

Gecenin eli düşlerimin bekaretine
Günaha bulanır şehir

Duvarın öbür yüzü uzak gelir.....